[fol. 1254] In vervolg van wat over Siam in de generale missiven van 8 mei en 20 oktober 1765 werd bericht, wacht men slechts voorstellen af hoe deze vestiging met de minste schade te sluiten. Daarom wordt er ook nauwelijks ingegaan op de ontvangen brieven, maar het is een slecht voorstel om de uitgaven minder te laten lijken door de tikal van 40 stuivers tot 36 stuivers af te waarderen, of tot zoveel als ze vergeleken met het allooi en gewicht van de dukaton waard is. Zoals al lang gevreesd en op grond van de brief van resident Anthonij Abraham Werndley van 28 december 1764 is er weinig hoop dat de zeven zakken dukatons, [fol. 1255] 16 kati en 15 tikal zilver, waarover in de generale missiven van de laatste drie jaar werd gesproken, van Nangpaan zullen terugkomen.)

Want die vrouw persisteerd bij de negative en 't hof schijnt het geen ernst te wezen ons in dezen justitie te doen, wanende dat de bewijzen daarvan niet voldoende waren om haar door 't canaal van den Siamzen rechter te constringeeren, soodat wij ons dit nadeel moetende getroosten. Hieromtrent niets verders hebben kunnen in 't werk stellen als den berkelang bij onzen laast afgeganen brief d' onbillijkheyd van dat gedoente nadruckelijk onder 't oog te brengen, als een der veelvuldige redenen die ons gepermoveert hebben om vandaar op te breeken.

Fol. 1255r-v.

(Hoewel de schuld van de koning, die per eind augustus 1764 f 8043 bedroeg, tot $2710^{\frac{1}{2}}$ lb tin is teruggebracht, is er op de in het vorige jaar gezonden geschenken vergeleken met het contrageschenk f 882 verloren. Zoals in de brief van 8 mei 1765 reeds bericht, is er op textiel bij een inkoopsprijs van f 8645 een winst van f 6674, of $77\frac{5}{16}$ % gemaakt. Bovendien verkocht de resident nog 23.611 lb tin, die slechts voor f 35,- de 125 lb in de boeken was opgenomen, daar ze gedeeltelijk een geschenk was geweest, [fol. 1256] met een winst van f 641, of 8 %. Het verzoek van de resident om ontheven te worden van vergoeding van het excessieve bedrag dat hij bij de afkondiging van de benoeming van de gouverneur generaal zou hebben uitgegeven, is afgewezen, maar hij is ontheven van de vergoeding van f 500,-, die hem het vorige jaar voor te laat ingeboekte scheepsonkosten in rekening was gebracht. De onvermijdelijke geschenken in 1763 t.w.v. f 919 en in 1764 t.w.v. f 589 mogen worden afgeschreven. In antwoord op de opdracht aan resident Anthonij Abraham Werndley om scherp op schepen uit Palembang te letten, schreef hij dat hij slechts van drie Chinese jonken met was, bindrotan, areka en biezenmatten had gehoord, waarvan twee met gomlak, rijst, klapperolie en zout zouden terugkeren en één in Siam was verkocht. Daar ze ver van de loge hadden aangelegd, had hij hun passen niet kunnen controleren. [fol. 1257] De residenten te Palembang is om uitleg gevraagd en hun is verboden passen naar Siam te verlenen. Daar resident Werndley rapporteerde dat er een tweemast vaartuig uit Cheribon was geweest, is het ook aan deze loge verboden om passen uit te geven. Dit schip verkocht suiker en aardkatjang en vertrok weer naar Malakka met rijst, gomlak, zout en klapperolie. Bij het antwoord op de missive van Heren XVII van 29 september 1763 valt slechts op te merken dat de resident nimmer van plan is geweest om voor de begrote f 8400,- over te gaan tot renovatie van de loge en zeepakhuizen, zolang het onzeker is of het kantoor wordt gehandhaafd. Die kosten zijn nu dus uitgespaard. In het nabriefje van 15 februari 1765 wordt gemeld dat zo lang de dreiging van de Birmezen voortduurt, 52 pakken textiel nog in de pakhuizen van de koning in bewaring zullen blijven. Uit Siam is voor f 58.573 ontvangen en daarheen is voor f 1541 gestuurd. [fol. 1258] De teruggekeerde resident Werndley zond vanaf de Deunisveld, die wegens gebrek aan wind op 26 december 1765 bij Edam voor anker ging, zijn rapport van 18 november. In zijn brief van 15 februari had hij de inval en het vertrek van de Birmezen bericht.)

Zoo was dit laatste egter gefingeert bevonden, gemerkt de Barmas zedert de landen van Mergie, Tanasserie, Combie, Piperie, Boulun, Kuij, Pitiu en Tjampon niet alleen successive hebben g' invadeert, maar ook de meeste steden en dorpen verbrand en die zig in de wapenen bevonden, op een barbaarse wijze om 't leeven gebragt. Waardoor de Siammers niet alleen hun beste provintiën, te weeten de sappanhoutbosschen, thin en loodmijnen,